

RÅDETS HENSTILLING

af 11. juli 2017

om Nederlandenes nationale reformprogram for 2017 og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2017

(2017/C 261/18)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2017 om samordning af de økonomiske politikker. Den 9.-10. marts 2017 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen, hvori Nederlandene blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dato vedtog Kommissionen desuden en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd godkendte den 9.-10. marts 2017. Den 21. marts 2017 vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet (»henstillingen til euroområdet«) ⁽³⁾.
- (2) Da Nederlandene har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Nederlandene sikre en fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen vedrørende euroområdet som afspejlet i henstilling 1 og 2 nedenfor.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ EUT C 92 af 24.3.2017, s. 1.

- (3) Den 22. februar 2017 blev landerapporten for Nederlandene 2017 offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Nederlandenes fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 12. juli 2016, opfølgningen på de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Nederlandenes nationale Europa 2020-mål. Den indeholdt desuden en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvis resultater også blev offentliggjort den 22. februar 2017. Kommissionen konkluderede på baggrund af sin analyse, at Nederlandene er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Nederlandene er den medlemsstat i euroområdet, der har det største treårige gennemsnitlige overskud på betalingsbalancens løbende poster i forhold til BNP. Overskuddet er tegn på en ikkeoptimal fordeling af ressourcerne, hvilket kan have en negativ indvirkning på vækst og velfærd. Husholdningernes disponible indkomst tynges af de høje obligatoriske skatter og pensions- og sygesikringsbidrag. Den private gæld er betydelig, navnlig husholdningernes realkreditgæld. Husholdningernes økonomi er præget af såkaldte lange balancer med både høj opsparing og høj (realkredit) lånoptagelse, hvilket øger sårbarheden over for konjunkturudsving og udsving på de finansielle markeder. Det er særlig vigtigt at skride ind for at mindske risikoen for skadelige virkninger for den nederlandske økonomi og, i betragtning af landets størrelse og grænseoverskridende relevans, for hele Den Økonomiske og Monetære Union.
- (4) Den 26. april 2017 fremlagde Nederlandene sit nationale reformprogram for 2017 og sit stabilitetsprogram for 2017. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (5) Der er taget hensyn til relevante landespecifikke henstillinger i forbindelse med programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁾ kan Kommissionen, hvis det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante henstillinger fra Rådet, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring.
- (6) Nederlandene er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpacten og omfattet af overgangsbestemmelsen vedrørende gældskriteriet. I sit stabilitetsprogram for 2017 forventer regeringen en stigning i det offentlige overskud fra 0,5 % af BNP i 2017 til 1,3 % af BNP i 2020. Den mellemfristede budgetmålsætning om et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP er fortsat opfyldt med en margen i hele programperioden. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2017 forventes den offentlige gældskvoteprocent at falde til 58,5 % i 2017, hvilket er under traktatens referenceværdi på 60 % af BNP. Regeringen forventer et yderligere fald i den offentlige gældskvoteprocent til 49,3 % af BNP i 2020. Det makroøkonomiske scenarie, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er realistisk. Baseret på Kommissionens forårsprognose for 2017 forventes den strukturelle saldo at stige fra et overskud på 0,2 % af BNP i 2017 til 0,4 % af BNP i 2018, hvilket ligger over den mellemfristede budgetmålsætning. Den offentlige bruttogæld forventes at falde støt til under kravene i gældsreglen. Rådet er af den generelle opfattelse, at Nederlandene forventes at overholde bestemmelserne i stabilitets- og vækstpacten i 2017 og 2018. Samtidig er der under overholdelse af den mellemfristede målsætning råderum til at benytte finans- og strukturpolitikken, herunder investeringer i forskning og udvikling, til at stimulere den potentielle vækst og den indenlandske efterspørgsel, og til at skabe betingelser, der fremmer en højere reallønsvækst, også i lyset af de vedvarende eksterne ubalancer.
- (7) Den seneste tids vækst i beskæftigelsen kan for en stor del tilskrives en stigning i antallet af beskæftigede på tidsbegrænsede kontrakter og i antallet af selvstændige. Den høje og stigende andel af tidsbegrænsede kontrakter samt den hurtige stigning i antallet af selvstændige uden ansatte kan forklares ved de store forskelle i de gældende arbejdsmarkedsregler, beskyttelse af arbejdstagere samt forskelle i skatte- og socialsikringslovgivning. Selv om der er truffet visse foranstaltninger, giver nogle af disse faktorer stadig arbejdstagerne et økonomisk incitament til at begynde at arbejde som selvstændige eller begunstiger, at de ansættes på tidsbegrænsede kontrakter. Det kan få klart forvirrende virkninger i periferien af arbejdsmarkedet og kan have bidraget til den begrænsede samlede vækst i reallønnen. Selvstændige har oftere utilstrækkelige invaliditets-, arbejdsløsheds- og aldersforsikringer, hvilket kan påvirke det sociale sikringsystems bæredygtighed på lang sigt. Håndhævelsen af foranstaltninger til at bekæmpe

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

proformaselvstændig erhvervsvirksomhed er suspenderet indtil 2018. Beskæftigelsessituationen for personer med indvandrerbaggrund er fortsat en stor udfordring. Beskæftigelsesfrekvensen for indvandrere, der ikke er født i EU, er 20 procentpoint lavere end for personer, der er født i Nederlandene, og kun en lille del heraf kan forklares ved forskelle i alder og uddannelsesniveau.

- (8) De seneste års stigning i husholdningernes opsparingskvote skyldes til dels den højere opsparing i pensionssystemets anden søjle (obligatoriske supplerende private ordninger), som lovgivningen har bidraget til. En passende fordeling af omkostninger og risici inden for og mellem generationerne, som går videre end de regler, der er vedtaget for indeksregulering og finansielle stødpuder (finansielle vurderingsrammer), vil medvirke til, at husstandene fordeler deres økonomiske midler på en mere væksthæmmende måde. Regeringen har bebudet sin hensigt om at foretage en gennemgribende reform af pensionssystemets anden søjle for at forbedre dækningen og skabe en mere gennemsigtig, fleksibel og aktuarmæssigt retfærdig ordning.
- (9) Stivheder og forvridende incitamenter, der er blevet opbygget gennem årtier, præger boligfinansieringen og opsparingsmønstrene. Husholdningernes tendens til at optage lån mod sikkerhedsstillelse i fast ejendom er i høj grad et resultat af årelange finanspolitiske incitamenter, navnlig fuld fradragsret for renteudgifter. På trods af det stærkere økonomiske opsving er der siden 2012 ikke blevet truffet nogen yderligere foranstaltninger for at rette op på dette.
- (10) Investeringerne aftog kraftigt under krisen og er kun delvis kommet i gang igen. Det lave investeringsniveau i økonomien som helhed synes at have en stærkt cyklisk karakter og skyldes især afmatningen på boligmarkedet og en stram finanspolitik. Hindringerne for investeringer synes at være lavere, men procedurerne for at opnå byggetilladelser er relativt langvarige. Det lave investeringsniveau for vedvarende energi synes at være forbundet med markedsdynamikken i tidligere tider, usikkerheden på markedet og lovgivningsmæssige faktorer. Sammenlignet med de medlemsstater, der klarer sig bedst, er de offentlige og private udgifter til FoU lave i forhold til uddannelsesniveauet, de uddannelsesmæssige resultater og den økonomiske udvikling. De offentlige udgifter på dette område har været stagnerende siden 2014, og de private FoU-udgifter er fortsat lave. Der ikke er gjort fremskridt med hensyn til den tilhørende henstilling fra Rådet fra 2016.
- (11) Som led i det europæiske semester 2017 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Nederlandenes økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2017. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2017 og det nationale reformprogram for 2017 samt opfølgningen på de henstillinger, der er blevet rettet til Nederlandene i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Nederlandene, men også til deres overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.
- (12) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået Nederlandenes stabilitetsprogram for 2017 og er af den opfattelse ⁽¹⁾, at Nederlandene ventes at overholde stabilitets- og vækstpagten.
- (13) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram for 2017 og stabilitetsprogrammet for 2017. Dets henstillinger efter artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 1 og 2 til Nederlandene nedenfor,

HENSTILLER, at Nederlandene i 2017 og 2018 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Under hensyntagen til den mellemfristede målsætning benytte finans- og strukturpolitikken til at understøtte den potentielle vækst og den indenlandske efterspørgsel, herunder investeringer i forskning og udvikling. Træffe foranstaltninger til at fjerne de sidste forvridninger på boligmarkedet og fjerne fordelene ved gældsfinansiering for husholdninger, navnlig ved at sænke rentefradraget på realkreditlån.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

2. Tackle de resterende hindringer for ansættelse af personale på tidsbegrænsede kontrakter. Håndtere den store stigning i antallet af selvstændige uden ansatte, bl.a. ved at reducere de skattemæssige fordele ved selvstændig virksomhed, uden at det går ud over iværksætteriet, og ved at fremme de selvstændige erhvervsdrivendes adgang til økonomisk overkommelige sociale beskyttelsesordninger. Baseret på den brede forberedende proces, der allerede er igangsat, gøre pensionssystemets anden søjle mere gennemsigtig, mere retfærdig på tværs af og mellem generationerne og mindre følsom over for økonomiske udsving. Skabe betingelser, der fremmer en højere vækst i reallønnen, idet der tages hensyn til den rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2017.

På Rådets vegne

T. TÖNISTE

Formand
